

بررسی تأثیرات ابعاد سبک زندگی بر تصمیم‌گیری مدیران فرهنگی استان فارس (صفحات ۱۵۵ تا ۱۷۳)

DOR:20.1001.1.17358663.1401.17.52.6.3

نوع مقاله: پژوهشی

سعید کوشکی جهرمی^۱ * مجیدرضا کریمی^۲ * علیرضا خدای^۳

پدیرش: ۱۴۰۱/۰۴/۱۵

دریافت: ۱۴۰۱/۰۲/۰۱

چکیده

تصمیم‌گیری یکی از محوری‌ترین فرآیندها در سازمان‌ها محسوب می‌شود و به عنوان وظیفه اصلی مدیران در تمامی سطوح مطرح می‌باشد. همه فعالیت‌های مدیریت حول و حوش تصمیم‌گیری می‌چرخد، چرا که مدیران برای انجام وظایف خود شامل برنامه ریزی، سازماندهی، هدایت و کنترل؛ می‌بایست در فرآیند مستمر و مداوم تصمیم‌گیری درگیر شوند. هدف اصلی این تحقیق بررسی رابطه ابعاد سبک زندگی با تصمیم‌گیری مدیران ارشد فرهنگی استان فارس می‌باشد. تحقیق حاضر از منظر هدف کاربردی و از منظر شیوه گردآوری داده‌ها پیمایشی از نوع همبستگی می‌باشد. جامعه آماری پژوهش حاضر مدیران ارشد فرهنگی استان فارس به تعداد ۲۲۰ نفر در نظر گرفته شد، شیوه نمونه‌گیری به تمام شماری بود و نهایتاً ۱۴۱ پرسشنامه قابل تحلیل جمع‌آوری گردید. به منظور جمع‌آوری اطلاعات مورد نظر و سنجش متغیرهای تحقیق، از پرسشنامه استاندارد استفاده شد. روایی ابزار اندازه‌گیری از طریق ضریب آلفای کرونباخ مورد تایید قرار گرفت. جهت تجزیه و تحلیل داده‌ها از نرم افزار SPSS 26 استفاده شد. سطح معناداری آماری ۰/۰۵ در نظر گرفته شد. نتایج تحلیل یافته‌ها نشان داد سبک زندگی رابطه معناداری با تصمیم‌گیری مدیران فرهنگی اجرایی دارد. بیشترین همبستگی با تصمیم‌گیری مدیران را سبک زندگی مذهبی دارا بود. متغیر سبک زندگی به صورت کلی و ابعاد آن، به جز سبک زندگی لذت‌گرا، رابطه معناداری با تصمیم‌گیری مدیران ارشد نشان دادند.

واژگان کلیدی: سبک تصمیم‌گیری، سبک زندگی، مدیران ارشد اجرایی.

۱. دانشجوی دکتری جامعه‌شناسی، واحد جهرم، دانشگاه آزاد اسلامی، جهرم، ایران. ali.shamsoddini88@gmail.com

۲. استادیار گروه جامعه‌شناسی، واحد جهرم، دانشگاه آزاد اسلامی، جهرم، ایران. (نویسنده مسئول) m.r.karimi@gmail.com

۳. استادیار گروه جامعه‌شناسی، واحد جهرم، دانشگاه آزاد اسلامی، جهرم، ایران. alirezakhoddamy@yahoo.com

۱- بیان مسئله

بیشتر دانشمندان، تصمیم‌گیری را جوهر و اساس مدیریت تلقی می‌کنند. به گمان آنها مدیریت چیزی جز تصمیم‌گیری نیست و مدیر موفق را می‌توان تصمیم‌گیرنده‌ای موفق دانست. در دنیای واقع نیز مدیریت با این مهم در آمیخته است و مدیر در انجام تمامی وظایف خود ناگزیر به نوعی تصمیم‌گیری است. تفکیک ناپذیری تصمیم‌گیری از مدیریت به حدی است که آنها را مترادف یکدیگر دانسته‌اند. بعبارتی مدیران همواره بنابر ضرورت شغلی در انجام تمامی وظایف خود با شرایطی مواجه می‌شوند که لزوم اتخاذ تصمیم از جانب آنان ضروری است. به همین دلیل، تصمیم‌گیری یکی از وظایف مهم و اساسی آنان در فرآیندهای سازمانی می‌باشد (هادی‌زاده مقدم و طهرانی، ۱۳۸۷: ۱۳۳). تصمیم‌گیری از اجزای تفکیک ناپذیر مدیریت به شمار می‌آید و در تمامی ابعاد مدیریت به نحوی جلوه‌گر است. در تعیین خط‌مشی‌های سازمان، در تدوین هدف‌ها، طراحی سازمان، انتخاب، ارزیابی و در تمامی افعال و اعمال مدیریت، تصمیم‌گیری جزء اصلی و رکن اساسی است (اورلند و پریس^۱، ۲۰۲۰: ۱۳۰). تجزیه و تحلیل وظایفی که مدیران سازمان‌ها بر عهده دارند نظیر برنامه‌ریزی، نظارت و کنترل و ارتباطات نشان می‌دهد که هسته همه این وظایف، تصمیم‌گیری است. در واقع سرنوشت سازمان‌ها به وضعیت عملکردی و نتیجه‌گیری‌ها و برداشتهای مدیران بستگی دارد. این موارد منجر به اقدامات درون یک سازمان می‌شود و بنابراین هر اقدامی از طرف مدیر، نتیجه نوعی تصمیم‌گیری است (وایکین و همکاران^۲، ۲۰۱۹: ۲). هربرت سایمون (۱۹۷۴)، تصمیم‌گیری را جوهره اصلی مدیریت می‌داند. به نظر وی تصمیم‌گیرنده فردی است که در تقاطع راه‌ها، در لحظه انتخاب، آماده است که در یکی از مسیرها پا گذارد. در راهبردهای مدون و تصمیم‌های کلان و عملیاتی سازمان‌ها، مجموعه‌ای از بایدها و نبایدها ترسیم گردیده‌اند که طی فرآیندی با احصاء تمام گزینه‌ها، مبتنی بر شاخص‌هایی جامع و گزینش شده، و به عنوان تصمیمی منطقی برای اجرا به سازمان دیکته می‌گردند. به طور کلی تصمیم‌گیری یکی از چالش‌های مدیران در طول زمان می‌باشد، زیرا آنان در طول ماموریت سازمانی خود با مسایل و موقعیت‌هایی رو به رو می‌شوند که نیازمند

¹ Orlandi & Pierce

² Vyatkin et al

تصمیم‌گیری است. تصمیماتی که مدیران در طول انجام ماموریت سازمانی خود اتخاذ می‌کنند، عملکرد کارکنان و زندگی آنها را متاثر ساخته و اثر بخشی سازمان را نیز تحت تاثیر قرار می‌دهد. لذا آنان باید با وظایف خویش و حوزه کاری خود آشنا باشند و خود را در هر لحظه نسبت به اعمال، کردار، تصمیمات و رفتار خود پاسخگو ببینند و برای هر اقدامی دلیلی و برای هر تصمیمی توجیهی معقول داشته باشند. مدیران تصمیمات خود را به سبک‌های مختلف اتخاذ می‌کنند. اما این سبک‌ها در طول زندگی شغلی آنان یکسان نبوده و دگرگون می‌شود. سبک تصمیم‌گیری افراد بیانگر الگوی عاداتی است که آنها در هنگام تصمیم‌گیری مورد استفاده قرار می‌دهند. به عبارت دیگر سبک تصمیم‌گیری مدیران پیوند عمیقی با سبک زندگی آنها نیز دارد (هادی‌زاده مقدم و طهرانی، ۱۳۸۷: ۱۳۳؛ وایکین و همکاران^۱، ۲۰۱۹: ۲).

اصطلاح سبک زندگی را نخستین بار در سال ۱۹۲۲، آلفرد آدلر، روانشناس اتریشی به عنوان موضوعی مطالعاتی در روانشناسی مطرح کرد (کاوایانی، ۱۳۹۱، ص ۲۸) و پس از یک دوره افول، دوباره از سال ۱۹۶۱ مورد اقبال اندیشمندان بویژه جامعه‌شناسان قرار گرفت (مجدی و همکاران، ۱۳۸۹: ۱۳۱). سبک زندگی را می‌توان به مجموعه‌ای کم و بیش جامع از عملکردها تعبیر کرد که فرد آنها را به کار می‌گیرد. این عملکردها نه فقط نیازهای جاری او را برآورده می‌سازد، بلکه روایت خاصی را هم که وی برای هویت شخصی خویش بر می‌گزیند، در برابر دیگران مجسم می‌سازد. سبک زندگی مجموعه‌ای نسبتاً منسجم از همه رفتارها و فعالیت‌های یک فرد معین در جریان زندگی روزمره است (وان و همکاران^۲، ۲۰۱۶: ۵۳). براساس تعریفی که سازمان بهداشت جهانی، از سبک زندگی ارائه کرده است گفته شده است که سبک زندگی به معنای شیوه‌ای از زندگی است که مبتنی بر الگوهای قابل شناسایی از رفتاری است که از طریق فعل و انفعال بین ویژگی‌های شخصی فرد، تعاملات اجتماعی و شرایط اقتصادی اجتماعی و محیطی زندگی فرد تعیین شود (معتمدی، ۱۳۹۲: ۱۲۶). سبک زندگی، به تمامی مبانی و اصولی که متن و بطن حیات اجتماع و انسان را شکل می‌دهد، گفته می‌شود و از ارزش‌های دینی و عرفی جامعه نشات می‌گیرد. سبک و سلوک زندگی حاکم بر جوامع؛

¹ Vyatkin et al

² Wan et al

بررسی تأثیرات ابعاد سبک زندگی بر تصمیم‌گیری مدیران فرهنگی استان فارس.....

نمایانگر فرهنگ، جهان بینی و اعتقادات آن جامعه است که در شیوه و نوع حیات افراد جامعه تبلور یافته است. سبک زندگی، نوع دیدگاه و باورهای اصیل و اعتقادات مردم را نشان می‌دهد. شیوه و نوع زندگی مردم، مهمترین بخش از عرصه حیات اجتماعی را تشکیل می‌دهند. ازاینرو، پیروی مردم یک جامعه از سبک و شیوه زندگی اصیل و بومی، لازمه پیشرفت اقتصادی و اجتماعی است (شریفی، ۱۳۹۱، ۵۷؛ ظهراپی و محبی، ۱۳۹۷: ۳۴). بنابر آنچه گفته شد سبک زندگی ارتباط محکمی با انتخاب به عنوان نتیجه تصمیم‌گیری دارد. با توجه به مطالب بیان شده پژوهش حاضر با هدف بررسی ارتباط ابعاد سبک زندگی بر تصمیم‌گیری مدیران فرهنگی استان فارس صورت پذیرفت.

۲. ادبیات پژوهش

۲-۱- ادبیات تجربی

عوامل متعددی می‌توانند عملکرد مدیران را تحت تاثیر قرار دهند. سهم زیادی از عملکرد افراد بویژه مدیران در نتیجه تصمیم‌گیری او متبلور می‌شود که می‌تواند از شرایط اجتماعی، گرایش‌های سیاسی، ویژگی‌های شخصیتی و خلقی و سبک زندگی افراد تاثیر بپذیرد (کاویانی راد و عزیزی کاوه، ۱۳۹۰: ۱۵۲؛ خسروانی و دیگران، ۱۳۹۶: ۳۳؛ سیدنقوی و دیگران، ۱۳۹۶: ۲۴). در این میان، تا جایی که محققین پژوهش حاضر به جستجو پرداخته‌اند مطالعات زیادی در زمینه بررسی رابطه سبک زندگی و تصمیم‌گیری مدیران وجود ندارد و بویژه در استان فارس این مطالعات به ندرت به چشم می‌خورد. اغلب مطالعات انجام شده، سبک زندگی و تصمیم‌گیری مدیران را بصورت جداگانه مورد بررسی قرار دادند (هادی‌زاده مقدم و طهرانی، ۱۳۸۷: ۱۳۳)؛ و بیشتر مطالعات در زمینه بررسی رابطه سبک زندگی و تصمیم‌گیری متمرکز بر مطالعات بازاریابی، نحوه خرید و دسته‌بندی مشتریان بویژه در خرده‌فروشی یا بازاریابی دیجیتال بوده است. با اینحال خلاصه‌ای از مطالعاتی که مرتبط با سبک زندگی یا تصمیم‌گیری در جامعه مدیران ایرانی است آورده شده است:

هادی‌زاده مقدم و طهرانی در سال ۱۳۸۷ رابطه بین سبک‌های عمومی تصمیم‌گیری مدیران را در سازمان‌های دولتی مورد بررسی قرار دادند. این مطالعه نشان داد که بین سابقه خدمت و تحصیلات مدیران با سبک تصمیم‌گیری آنها رابطه معناداری وجود

نداشت. همچنین نشان دادند که مدیرانی که گرایش کمتری به پیروی از اصول منطقی و رویکرد خردگرایانه داشتند، بیشتر از روی احساسات، بیانش یا تجارب شخصی دست به تصمیم گیری می زدند (هادی زاده مقدم و طهرانی، ۱۳۸۷، ص ۱۳۹). کریمی و همکاران در سال ۱۴۰۰ عوامل موثر بر تصمیم گیری مدیران سازمان های دولتی را مطالعه کردند. در این مطالعه که از نوع کیفی بود، ابتدا ۹۳ شاخص برای تبیین نظام تصمیم گیری مشخص شد و سپس ۷۶ شاخص مناسب تشخیص داده شد. مهمترین مولفه ها در تصمیم گیری مدیران به ترتیب اولویت تعریف درست مسئله، انگیزه و اعتماد به نفس بالا، میزان دانش و تجربه فردی، و وجود مکانیزم های موثر زمان بندی طراحی و و پیاده سازی به موقع و کامل تصمیمات بود. دو مورد از این مولفه ها کاملاً به خصوصیات فردی مدیر مرتبط است و این نشان دهنده اهمیت بررسی دقیق تر شخصیت مدیران در نحوه تصمیم گیری آنان است (کریمی و همکاران، ۱۴۰۰: ۲۰۲). جعفری و همکاران ۱۰۷ مدیر زن و مرد را برای مقایسه سبک های تصمیم گیری شان مورد مطالعه قرار دادند. آنها نشان دادند که مدیریت اجتنابی در مردان بیشتر از زنان است ولی در سبک های تصمیم گیری عقلایی، شهودی و وابستگی بین مدیران زن و مرد تفاوتی وجود ندارد (جعفری و همکاران، ۱۳۹۴: ۲۴). در مطالعه دیگری نقش هوش هیجانی در کیفیت تصمیم گیری مدیران مورد بررسی قرار گرفت. ۵۰ نفر از مدیران موسسه مطالعات بین المللی انرژی بررسی شدند. این مطالعه نشان داد که بین هوش هیجانی با سبک تصمیم گیری عقلایی و اجتنابی مدیران رابطه معنادار معکوس و با سبک تصمیم گیری شهودی و آنی میران رابطه معنادار مستقیم وجود دارد. بین هوش هیجانی و سبک تصمیم گیری وابستگی رابطه معناداری یافت نشد. مدیرانی از که سطح پایین هوش هیجانی برخوردارند، شناخت کافی از احساسات و هیجانات درونی خود و دیگران ندارند. در نظر این افراد، همه در مواجهه با یک مسئله، یک بازخورد خواهند داشت و لذا می بایست از یک الگوی علمی و از پیش تعیین شده برای تمامی افراد استفاده جست. فقط کفایت که بدنبال منطقی ترین و عقلایی ترین راه حل باشیم. چنین مدیرانی در محیط های پویا و متغیر که بسیاری از فرمول های تصمیم گیری عقلایی کاربردی ندارند، بدون سلاح ظاهر شده و نهایتاً همواره با شکست مواجه میشوند (لاجرودی و کوبکی، ۱۳۹۵: ۸۰). ناظمی و صفاری با بررسی ۱۰۱ نفر از مدیران دستگاه های فرهنگی شهر تهران به مطالعه ارتباط سبک های

بررسی تأثیرات ابعاد سبک زندگی بر تصمیم‌گیری مدیران فرهنگی استان فارس.....

تصمیم‌گیری و ادراک ریسک با رفتارهای کارآفرینانه در بین مدیران فرهنگی پرداختند. نتایج این پژوهش نشان داد که از بین سبک‌های تصمیم‌گیری، سبک تصمیم‌گیری منطقی در پیش‌بینی رفتارهای کارآفرینانه نقش مؤثری دارد (ناظمی و صفاری‌نیا، ۱۳۹۴: ۸۹). مطالعه دیگری توسط حیدری و مرزوقی، به بررسی و مقایسه سبک‌های عمومی تصمیم‌گیری در مدیران دانشگاه شیراز پرداختند. در این پژوهش با بررسی ۱۱۶ نفر از مدیران دانشگاه، سبک غالب تصمیم‌گیری مدیران را آنی ارزیابی شد. همچنین رشته تحصیلی و جنسیت تفاوت معناداری در سبک تصمیم‌گیری نشان ندادند. اگرچه در مدیران با سابقه بیشتر، تصمیم‌گیری شهودی بیشتر بود (حیدری و مرزوقی، ۱۳۹۱: ۸۴). همانگونه که در خلاصه مطالعات پیشین که در بالا آورده شده است، سبک تصمیم‌گیری بیشتر در جامعه مدیران مورد بررسی قرار گرفته و به جز اندک مطالعات در مدیران دانشگاهی یا بیمارستانی استان فارس، کمتر مطالعه‌ای سبک تصمیم‌گیری سایر مدیران را در استان فارس مورد واکاوی قرار داده است. همچنین سبک زندگی و رابطه آن با تصمیم‌گیری در کمتر مطالعه‌ای ارزیابی شده است. بیشتر مطالعات ویژگی‌های شخصیتی و جمعیت‌شناختی مانند هوش هیجانی، سابقه کاری و سطح و رشته تحصیلی مدیران را در ارتباط با تصمیم‌گیری بررسی کرده‌اند. به همین جهت مطالعه ارتباط سبک زندگی با تصمیم‌گیری مدیران بویژه در استان فارس ضروری است.

۲-۲- ادبیات نظری

تصمیم‌گیری یکی از محوری‌ترین فرآیندها در سازمان محسوب شده و بعنوان وظیفه اصلی مدیران در همه سطوح مطرح است. کیفیت مدیریت تابع کیفیت تصمیم‌گیری مدیر است؛ زیرا کیفیت طرح‌ها و برنامه‌ها، اثر بخشی و کارآمدی راهبردها و کیفیت نتایجی که از اعمال آنها به دست می‌آید، همگی تابع کیفیت تصمیماتی است که مدیر اتخاذ می‌کند (گائو، ۲۰۲۰: ۱۳۴). مینتزبرگ^۱ (۱۹۷۳) تصمیم‌گیری را "تعهد به عمل" تعریف می‌کند. همچنین می‌تواند به عنوان فرآیند انتخاب‌های آگاهانه و ناآگاهانه بین اقدامات جایگزین که امکان پذیر است در نظر گرفته شود. پارادایس^۳ (۱۹۹۱)

^۱ Guo

^۲ . Mintzberg

^۳ . Paradise

تصمیم‌گیری را چنین تعریف می‌کند: "محصولی از فرآیندهای فکری است که منجر به انتخاب یک اقدام عملی بین گزینه‌های متعدد می‌شود و منجر به انتخاب نهایی می‌شود". تصمیم‌گیری در هر سطحی از عملکرد که اغلب در مواجهه با عدم اطمینان، اهداف متناقض، ترجیح ارزش و نگرش‌های خطر پذیر است اتفاق می‌افتد. یک تصمیم بد می‌تواند به یک تجارت و حرفه آسیب غیرقابل جبرانی برساند. داده‌های پراکنده و نادرست باعث می‌شود که مدیران ارشد و مدیران اجرایی تصمیمات تأخیرآمیز و ناقصی را با هزینه میلیون‌ها نفر اتخاذ کنند. یافتن داده‌های مناسب در زمان مناسب و تجزیه و تحلیل آنها به اندازه کافی سریع چالشی برای مشاغل بویژه مدیریت باقی مانده است؛ زیرا تصمیمات ضعیف ممکن است بسیار پرهزینه باشد. امروزه انتظار می‌رود تصمیم‌گیرندگان بیش از هر زمان دیگری، اغلب بدون حمایت زیاد و با زمان محدود اما با در نظر گرفتن افزایش پیچیدگی تصمیم‌گیری، تصمیم بگیرند. مسئله توسعه قابلیت تصمیم‌گیری همچنان به عنوان یک چالش باقی مانده است (فریسک و بنستر^۱، ۲۰۱۷: ۲۰۷۵؛ گائو، ۲۰۲۰: ۱۳۴).

سبک‌های تصمیم‌گیری

مطالعه فرآیندهای تصمیم‌گیری بحث تازه‌ای به شمار نمی‌آید. در طی سال‌های اخیر تحقیقات متعددی در رشته‌ها و حوزه‌های مختلف پیرامون مقوله تصمیم‌گیری انجام گرفته که در نتیجه آن تاکنون طبقه‌بندی‌های متعددی در رابطه با سبک‌ها و مدل‌های تصمیم‌گیری توسط صاحب‌نظران ارائه شده است. سبک تصمیم‌گیری افراد بیانگر الگوی عاداتی است که آنها در هنگام تصمیم‌گیری مورد استفاده قرار می‌دهند. به عبارت دیگر سبک تصمیم‌گیری هر فرد رویکرد شخصیتی او در درک و واکنش به وظیفه تصمیم‌گیری خود است (الیور^۲، ۲۰۰۷: ۱۳). چهار سبک تصمیم‌گیری زیر توسط اسکات و بروس^۳ (۱۹۹۵)، به عنوان سبک‌های عمومی تصمیم‌گیری ارائه شده‌اند (اسکات و بروس، ۱۹۹۵: ۳۱۴):

سبک تصمیم‌گیری عقلایی: این سبک بیانگر تمایل تصمیم‌گیرنده به شناسایی

1. Frisk & Bannister

2. Oliveira

3. Scott & Bruce

بررسی تأثیرات ابعاد سبک زندگی بر تصمیم‌گیری مدیران فرهنگی استان فارس.....

تمامی راهکارهای ممکن، ارزیابی نتایج هر راهکار از تمامی جنبه‌های مختلف و در نهایت انتخاب راهکار بهینه و مطلوب توسط تصمیم‌گیرنده در هنگام مواجهه با شرایط تصمیم‌گیری می‌باشد (تانوم^۱، ۲۰۰۴: ۱۰۰۷). به عبارتی در این سبک تصمیم‌گیری مساله بطور دقیق قابل تعریف بوده و فرد تصمیم‌گیرنده از یک فرآیند ثابت و کاملاً مشخص جهت انتخاب و اجراء بهترین راه حل و دستیابی به اهداف پیروی می‌کند.

تصمیم‌گیری شهودی: فرآیندی ناخودآگاه است که در سایه تجربه‌های استنتاج شده به دست می‌آید. در این شیوه تصمیم‌گیری فرد تصمیم‌گیرنده منطق روشنی در رابطه با درست بودن تصمیم خود ندارد، بلکه با تکیه بر بینش و فراست درونی خود آن چیزی را که فکر می‌کند درست است انجام می‌دهد.

سبک تصمیم‌گیری مشارکتی: تصمیم‌گیری مشارکتی به معنای مشارکت کارکنان در تصمیم‌گیری است. مشارکت کارکنان به عنوان فرآیندی درگیر و توانمندسازی کارکنان برای استفاده از اطلاعات آنها در جهت ایجاد ارزش و بهبود عملکرد سازمانی تعریف شده است (از و همکاران^۲، ۲۰۱۸: ۲۵۱). مدیرانی که از سبک تصمیم‌گیری وابستگی برخوردارند در هنگام مواجه شدن با یک مشکل یا فرصت نیازمند این هستند که حتماً فردی در کنار آنها باشد تا کاملاً مطابق گفته‌های او عمل کنند.

سبک تصمیم‌گیری آمرانه: در این سبک تمامی تصمیمات توسط مدیریت ارشد گرفته می‌شود. تصمیمات از بالا به پایین و یک طرفه است. بازنگری، کنترل و نظارت بر تصمیم‌گیری بر عهده مدیر ارشد است. اعتماد و اطمینان به تصمیمات زیر دست از ناحیه مدیر نزدیک به صفر است (ظهرابی و محبی، ۱۳۹۷: ۳۴).

سبک زندگی

واژه «سبک زندگی» ترکیبی از دو واژه «سبک» و «زندگی» است. سازمان بهداشت جهانی سبک زندگی را این گونه تعریف می‌کند: اصطلاح سبک زندگی به روش زندگی مردم و بازتابی کامل از ارزش‌های اجتماعی، شیوه برخورد و فعالیت‌ها اشاره دارد. همچنین ترکیبی از الگوهای رفتاری و عادات فردی در سراسر زندگی (فعالیت بدنی، تغذیه، اعتیاد به الکل و دخانیات) است که در پی فرآیند جامعه‌پذیری به وجود

^۱. Thunholm

^۲. Eze et al

آمده است (منافی شرف آباد و همکاران، ۱۳۹۴: ۴۴). سبک زندگی در نگاهی کلی، به الگویی منحصر به فرد از ویژگی‌ها و عادت‌های رفتاری انسان در زندگی روزمره و موقعیت‌های اجتماعی اشاره دارد. در سطح انضمامی، سبک زندگی نسبت بزرگی با زندگی جاری و روزمره دارد که در اشکال مختلف زندگی مانند سبک پوشش، سبک خوردن، سبک موسیقی، سبک فراغت، سبک یادگیری، سبک مدیریت و غیره بکار می‌رود (ذکائی، ۱۳۹۱؛ مجلدهی و همکاران، ۱۳۸۹: ۱۳۱).

ابعاد سبک زندگی

سبک زندگی هدفمند: داشتن یک هدف شامل شناسایی و تعهد در جهت زندگی گسترده‌ای است که اهداف کوتاه مدت و بلند مدت را سازمان می‌دهد و به نوبه خود به راهنمایی رفتارهای روزمره کمک می‌کند. زندگی هدفمند با توجه به مشغله بیشتر با فعالیت‌های روزمره و انتخاب فعالیت‌های منطبق بر اهداف بلند مدت تعریف شده است. با توجه به مزایای واضح تعامل فعالیت برای سلامت جسمی، به نظر می‌رسد این مسیر توضیحی برای این است که چرا افراد هدفمند فواید بیشتری برای سلامتی قائل هستند (هیل و همکاران^۱، ۲۰۱۹: ۱۳۹۳).

سبک زندگی لذت‌گرا: به عقیده صاحب‌نظران، سبک زندگی هر فرد و جامعه متأثر از نوع باورها (جهانبینی) و ارزش‌های حاکم بر آن فرد و جامعه است. مشخص است که جهان بینی مادی و ارزش‌های لذت‌گرایانه طبیعتاً سبک زندگی خاصی را پدید می‌آورند. یکی از اصول اخلاقی که بیشترین شهرت و گستردگی را دارد، لذت‌گرایی است. لذت‌گرایی یعنی این اصل که چیزی به جز لذت خوب نیست (بریجر^۲، ۲۰۱۷: ۴۲).

سبک زندگی مذهبی: بر اساس رویکرد دین‌شناسانه می‌توان سبک زندگی را به این صورت تعریف کرد: «مجموعه‌ای از رفتارهای سازمان یافته که متأثر از باورها و ارزش‌ها و نگرش‌های پذیرفته شده، و همچنین متناسب با امیال و خواسته‌های فردی و وضعیت محیطی، وجه غالب رفتاری یک فرد یا گروهی از افراد شده‌اند» دقت و تأمل در مؤلفه‌های گوناگون این تعریف، ابعاد مهمی از سبک زندگی را برای ما نشان می‌دهد، و وجه تمایز این تعریف با تعاریف جامعه‌شناسانه و روان‌شناسانه و همچنین ارتباط آن را با

^۱ . Hill et al

^۲ . Bridger

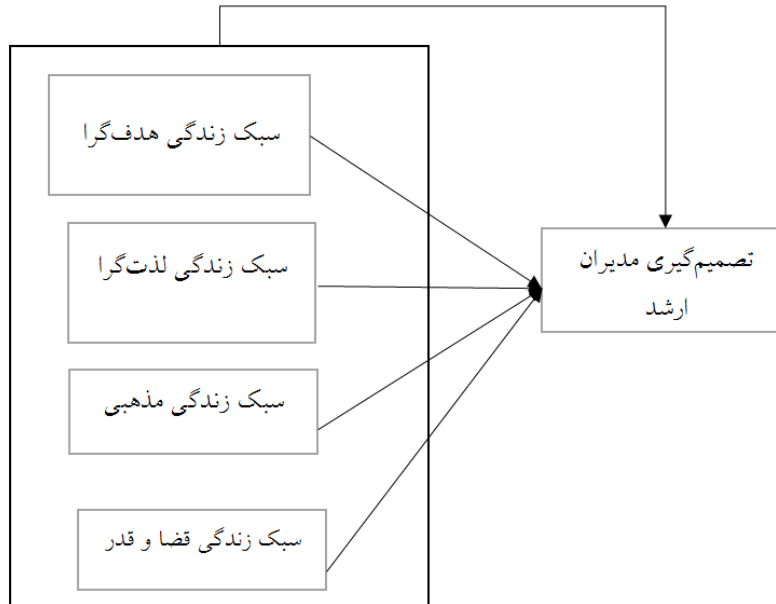
بررسی تأثیرات ابعاد سبک زندگی بر تصمیم‌گیری مدیران فرهنگی استان فارس.....

اموری همچون دین، باورها، اخلاق، نگرش‌ها و امثال آن را روشن می‌کند. نوع نگاه انسان به جهان، خدا، انسان و حیات پس از مرگ و نوع ارزش‌های پذیرفته شده او، تأثیری مستقیم بر انتخاب‌ها و گزینش‌های او دارند (شریفی، ۱۳۹۱: ۵۷).

سبک زندگی قضا و قدر: رضا به قضا و قدر الهی یعنی تسلیم در برابر اوامر و نواهی خداوند، چه قوانین و سنن حاکم بر جهان خلقت و چه قوانینی که پیامبران الهی از جانب خداوند برای سعادت انسان آورده‌اند؛ یعنی قوانین تکوینی و تشریحی. به طور کلی، بحث از قضا و قدر و جایگاه و تأثیر آن در زندگی روزمره انسان از ابتدایی‌ترین و شاید غامضترین مسائل مطرح در اندیشه بشر است و از این رو بیشتر مکاتب و فرق اعتقادی به ارائه تغییر و تبیینی مطابق با اعتقادات از آن مسئله پرداخته‌اند. گاه تفسیر جبرگرایانه، انسان را گرفتار زندان سرنوشت و تقدیر نموده و گاه اختیار مطلق، عنان از کف بشر ربوده و او را مختار به هر کاری دانسته است. این تیز دو سر ما را به تلقی صحیح و متناسب با دیگر سازه‌های اعتقادی فرا می‌خواند. در واقع، ایمان به قضا و قدر یکی از ارکان مهم عقاید اسلامی بشمار می‌رود و تأثیر فراوانی بر رفتار، عملکرد، سبک زندگی و مواضع افراد در قبال حوادث و رخدادهای زندگی دارد؛ اما بشری که این ایمان مبتنی بر فهم صحیح معنای «قضا و قدر» باشد (منافی شرف‌آباد و همکاران، ۱۳۹۴: ۴۳).

مدل پژوهش

هر تحقیق علمی بر پایه یک چارچوب نظری استوار است که متغیرهای مورد نظر و روابط میان آنها را مشخص می‌نماید. اساس این تحقیق بر دیدگاه چند تن از محققان و مدل‌های ارائه شده توسط آنها شکل گرفته است. متغیر وابسته در این تحقیق، تصمیم‌گیری مدیران می‌باشد. چارچوب مفهومی سبک تصمیم‌گیری برگرفته از مدل اسکات و بروس (۱۹۹۵) است (اسکات و بروس، ۱۹۹۵: ۳۱۴). متغیر پیش‌بین این پژوهش ابعاد سبک زندگی بر مبنای مدل طالبی (۱۳۹۶) می‌باشد. با توجه به آنچه در پیش‌گفت آمده است، این مطالعه بر آنست تا رابطه سبک زندگی و تصمیم‌گیری مدیران را مورد بررسی قرار دهد. مدل زیر رابطه مورد بررسی این تحقیق را بصورت بصری نشان می‌دهد. فرضیات ما در این مطالعه از این قرار است که سبک زندگی به طور کلی و ابعاد آن با تصمیم‌گیری مدیران ارتباط معناداری دارند.

مدل مفهومی پژوهش

۳. روش پژوهش

پژوهش حاضر از منظر هدف کاربردی و از بعد ماهیت و روش، بدلیل اینکه به دنبال شناسایی عوامل و متغیرهای مرتبط با تصمیم‌گیری مدیران و تعیین روابط بین آنهاست، از نوع همبستگی و پیمایشی است، و از حیث زمانی از نوع تحقیقات مقطعی به شمار می‌آید. ابزار جمع‌آوری داده‌ها شامل پرسشنامه استاندارد سبک تصمیم‌گیری عمومی مدیران اسکات و بروس (۱۹۹۵) شامل (۲۵ گویه) و پرسشنامه سبک زندگی طالبی (۱۳۹۶) شامل (۲۴ گویه) می‌باشد. جامعه آماری این پژوهش شامل کلیه مدیران فرهنگی اجرایی استان فارس در سال ۱۳۹۹، ۲۲۰ نفر است. هدف مطالعه برای مدیران تشریح شد و هر یک با اختیار کامل و آگاهی به اینکه اطلاعاتشان نزد محققین محرمانه است، در مطالعه شرکت کردند. به روش تمام‌شماری پرسشنامه‌ها پس از هماهنگی‌های لازم میان مدیران توزیع شد و ۱۴۱ پرسشنامه قابل تحلیل جمع‌آوری گردید. مشهورترین ابزار برای آزمون قابلیت اعتماد پرسشنامه، یا همان پایایی، ضریب آلفای کرونباخ است که به منظور محاسبه‌ی سازگاری درونی ابزار اندازه‌گیری از نوع پرسشنامه به کار می‌رود. این کمیت

بررسی تأثیرات ابعاد سبک زندگی بر تصمیم‌گیری مدیران فرهنگی استان فارس.....

بین صفر و یک تغییر می‌کند. مقدار صفر، معرف عدم سازگاری درونی و ضریب پایایی یک، معرف سازگاری درونی کامل است. مقادیر بالای ۰/۷ برای آلفای کرونباخ مطلوب است (وتزلس و همکاران^۱، ۲۰۰۹: ۱۷۷). همچنین به منظور دستیابی به اعتبار همگرا و میزان همبستگی، آزمون‌های پایایی مرکب و میانگین واریانس اقتباس شده ارزیابی شد. پایایی مرکب بالاتر از ۰/۷ همراه با میانگین واریانس حداقل ۰/۴ دو شرط لازم برای اعتبار همگرا و همبستگی یک سازه هستند (فورنر و لاکر^۲، ۱۹۸۱: ۸۹).

جدول ۱: شاخص‌های روانی و پایایی پرسشنامه‌های سبک زندگی و تصمیم‌گیری					
متغیر	ابعاد	شاخص آماری		شاخص آماری	
		آلفای کرونباخ	پایایی ترکیبی (CR)	روایی همگرا	مقادیر اشتراکی
سبک زندگی	هدفمند	۰/۸۰۳	۰/۸۶۳	۰/۵۵۷	۰/۵۵۷
	مذهبی	۰/۸۵۸	۰/۸۹۱	۰/۵۰۹	۰/۵۰۹
	لذت‌گرا	۰/۷۳۶	۰/۷۷۴	۰/۴۷۱	۰/۴۷۱
	قضاو‌قدر	۰/۷۶۱	۰/۸۱۱	۰/۵۱۷	۰/۵۱۷
تصمیم‌گیری	عقلانی	۰/۸۵۴	۰/۸۸۷	۰/۴۹۷	۰/۴۹۷
	احساسی/شهودی	۰/۸۱۰	۰/۸۶۴	۰/۵۱۴	۰/۵۱۴
	مشارکتی	۰/۷۰۰	۰/۸۱۷	۰/۵۳۰	۰/۵۳۰
	آمرانه	۰/۷۶۱	۰/۸۴۸	۰/۴۸۸	۰/۴۸۸
منبع: یافته‌های تحقیق، ۱۴۰۰.					

همان‌گونه که در جدول ۱ مشاهده می‌شود، پایایی ترکیبی و آلفای کرونباخ هر از یک سازه‌های تحقیق (متغیرها)، بالاتر از ۰/۷ و میانگین واریانس استخراج شده (AVE) و مقادیر اشتراکی برای هر از یک سازه‌های تحقیق (متغیرها)، بالاتر از ۰/۴ است؛ بنابراین پایایی ترکیبی، روانی همگرا و معیار Communalilty مورد تأیید می‌باشد. برای بررسی نرمال بودن داده‌ها از آزمون کولموگروف-اسمیرنوف استفاده شد. برای آزمون

¹ Wetzels et al

² Fornell & Larcker

فرضیه‌ها ضریب همبستگی پیرسون و آزمون رگرسیون خطی ابکار گرفته شد. همچنین برای تجزیه و تحلیل داده‌ها از نرم افزار SPSS (Statistical Package for Social Sciences) نسخه ۲۶ استفاده گردید.

۴. تحلیل تجربی

جدول ۲: بررسی نرمال بودن ابعاد سبک زندگی و متغیر تصمیم‌گیری

متغیر	آماره کلوموگروف اسمیرنوف	سطح معناداری
هدفمند	۰/۹۹۲	۰/۱۰۲
مذهبی	۰/۶۰۵	۰/۲۱۰
لذت‌گرا	۱/۰۱۳	۰/۰۷۸
قضا و قدر	۰/۹۳۳	۰/۱۱۵
تصمیم‌گیری	۱/۰۸۷	۰/۰۶۵

منبع: یافته‌های تحقیق

جدول ۳: ماتریس همبستگی ابعاد سبک زندگی و متغیر تصمیم‌گیری

متغیرها	هدفمند	مذهبی	لذت‌گرا	قضا و قدر	تصمیم‌گیری
هدفمند	۱				
مذهبی	۰/۷۱۷**	۱			
لذت‌گرا	۰/۲۴۵	۰/۱۹۸	۱		
قضا و قدر	۰/۳۳۲**	۰/۶۰۴**	۰/۲۰۹	۱	
تصمیم‌گیری	۰/۸۵۲**	۰/۹۰۳**	۰/۱۱۴	۰/۳۱۱*	۱

منبع: یافته‌های تحقیق؛ * P < ۰/۰۵ ** P < ۰/۰۱

بررسی تأثیرات ابعاد سبک زندگی بر تصمیم‌گیری مدیران فرهنگی استان فارس.....

جدول ۴: نتایج رگرسیون خطی در بررسی رابطه ابعاد سبک زندگی و متغیر تصمیم‌گیری				
متغیرها	Beta	T	P-Value	نتیجه
هدفمند	۰/۸۵۲	۶/۲۳	۰/۰۱	تایید فرضیه وجود رابطه
مذهبی	۰/۹۰۳	۹/۵۴	۰/۰۱	تایید فرضیه وجود رابطه
لذت‌گرا	۰/۱۱۴	۱/۸۵	۰/۰۷	رد فرضیه وجود رابطه
فضاوقدر	۰/۳۱۱	۳/۲۰	۰/۰۴	تایید فرضیه وجود رابطه
سبک زندگی	۰/۷۵۶	۶/۰۲	۰/۰۱	تایید فرضیه وجود رابطه
منبع: یافته‌های تحقیق				

جدول ۴ نتایج رگرسیون خطی در بررسی رابطه ابعاد سبک زندگی و متغیر تصمیم‌گیری را نشان می‌دهد. متغیر سبک زندگی به صورت کلی (t -Beta=0.756, statistics=6.02, P = 0.01) با توجه به سطح معناداری کمتر از ۰/۰۵ رابطه معناداری با تصمیم‌گیری مدیران ارشد دارند. تنها سبک زندگی لذت‌گرا (t -Beta=0.114, statistics=1.85, P=0.07) با تصمیم‌گیری رابطه معناداری نشان نداد.

۵. بحث و نتیجه‌گیری

تحقیق حاضر با هدف بررسی رابطه ابعاد سبک زندگی با تصمیم‌گیری مدیران ارشد صورت پذیرفت. نتایج حاصل از تجزیه و تحلیل داده‌ها پژوهش نشان داد که سبک زندگی رابطه معناداری با شیوه تصمیم‌گیری مدیران ارشد استان فارس دارد. دو بعد وجود انسان شامل بینش و گرایش بر بعد سوم او که گُنش و عامل برونداد و مرجع قضاوت‌ها پیرامون شخصیت و رفتار و علائق و سلايق وی می‌باشد تأثیرگذار است. حکمرانان، مدیران، همه صاحبان خرد، حرفه‌ها و اجزاء و عناصر جامعه انسانی از خرد و کلان، به طور معمول و مستمر از آغاز بلوغ عقلانی و متمکن شدن به قدرت و ثروت و منزلت‌های اداری، سیاسی، فرهنگی، اقتصادی، اجتماعی، نظامی و علمی دست به تصمیم می‌زنند. اصولاً تمام فعالیت‌های بشر محصول تصمیم‌گیری صحیح و غلط یا ناقص است که گاهاً بعضی از این تصمیمات، جنبه جهانی، قاره‌ای، منطقه‌ای، ملی و بخش اعظمی از

آنها جنبه استانی و محلی پیدا می‌کند. چرا و چگونه و تحت تأثیر چه مکانیزم‌هایی دو انسان در محیط عملیاتی مشابه، تصمیم‌های متفاوت می‌گیرند که پیامدهای این تصمیمات در بسیاری از مواقع باعث پیشرفت یا اختلال در حیات اجتماعی، سیاسی، فرهنگی و حتی خانوادگی مردمان یک زیست بوم می‌شود؟! رفتار ما تابعی از تصمیم ماست، اما شناخت اینکه بِن‌مایه این تصمیم چیست بسیار حیاتی است. بدون شک تعاملات انسانی متأثر از عوامل گوناگون بیرونی و درونی است که شاکله وجودی او را قوام می‌بخشد. اما اگر بپذیریم که انواع گنش‌های انسانی محصول شیوه‌های اندیشه، تفکر و علاقه‌هاست، اولین محل تجلی همه بینش‌ها و گرایش‌های ذهنی و قلبی، شیوه زندگی فردی، خانوادگی و اجتماعی است که در تمام طول حیات انسان همواره می‌تواند به صورت جزئی یا کلی تغییر کند. سبک زندگی آموزه‌های آموخته شده و تجربه شده انسان است که از دل همه تجربیات سخت، تلخ و شیرین برآمده و او را راهبری و هدایت می‌کند. نتایج این فرضیه با نتایج پژوهش دی مور^۱ (۲۰۱۷)، همسو می‌باشد (دی مور، ۲۰۱۷: ۱۸۰). در این مقاله به دنبال آن بودیم که تأثیر سبک زندگی یا به عبارت دیگر شیوه زیست فردی، خانوادگی و اجتماعی مدیران ارشد استان فارس را بر نظام تصمیم آنان تعیین و آشکار سازیم. به نظر می‌رسد با توجه به رابطه میان سبک زندگی با تصمیم‌گیری مدیان و عوامل موثر بر آن، می‌تواند راه تصحیح و بهبود تصمیمات را نمایان سازد. با توجه به اینکه بیشتر مطالعات بصورت جداگانه سبک زندگی و تصمیم‌گیری را در مدیران بررسی کرده بودند، همچنین بررسی رابط این دو بیشتر بر حوزه‌های دیگر غیر مدیریتی مانند بازاریابی یا خرید مشتریان متمرکز بوده است، انجام تحقیقات سازمان‌یافته تر ضروری می‌نماید.

تغییرات عمده‌ای که در عصر حاضر در زمینه‌های تکنولوژیک و هوش مصنوعی در حال رخ دادن است که سبک زندگی آحاد جامعه و به‌ویژه مدیران را تحت تأثیر قرار می‌دهد (دوان و همکاران، ۲۰۱۹: ۶۴). انبوه داده‌های تولید شده در عرصه‌های مختلف تصمیم‌گیری و نیز ظهور فضای مجازی در عرصه‌های مختلف زندگی چالش‌های پیش روی مدیران هستند که در عین فرصت می‌توانند تهدیداتی را نیز در پی داشته باشند. پیشنهاد می‌شود تا در مطالعات آینده به نحوه‌ی ارتباط هوش مصنوعی و فضای مجازی با

^۱ . De Moor

بررسی تأثیرات ابعاد سبک زندگی بر تصمیم‌گیری مدیران فرهنگی استان فارس.....

تصمیم‌گیری مدیران پرداخته شود.

با توجه به اینکه این مطالعه از نوع مقطعی است و تنها در استان فارس انجام شده است باید در تعمیم نتایج آن با احتیاط عمل کرد. همچنین با توجه به وقت محدود مدیران به‌عنوان پیشنهاد برای مطالعات آینده توصیه می‌گردد از مطالعات کیفی یا مطالعات آمیخته برای واکاوی عملکرد مدیران به ویژه در زمینه تصمیم‌گیری استفاده گردد. این موضوع کمک خواهد کرد تا علاوه بر شناخت عمیق‌تر فرآیند به راه‌حل‌های کاربردی نیز برای ترمیم، تصحیح و یا ارتقاء نحوه تصمیم‌گیری در مدیران دست یابیم. از نقاط قوت این مطالعه استفاده از حجم نمونه مناسبی از مدیران نام برد که بویژه در استان فارس کمتر مورد مطالعه قرار گرفته‌اند.

منابع

- جعفری، حسن؛ بابایی، فریبا؛ کوگانی، نیلوفر (۱۳۹۴). مقایسه سبک‌های تصمیم‌گیری مدیران زن و مرد (محیط پژوهش: مدارس متوسطه خرم آباد). مطالعات مدیریت و کارآفرینی، ۱(۱): ۲۳-۳۱.
- حیدری، الهام؛ مرزوقی، رحمت‌الله (۱۳۹۱). بررسی و مقایسه سبک‌های عمومی تصمیم‌گیری در مدیران دانشگاه مطالعه موردی: دانشگاه شیراز. فصلنامه رهیافتی نو در مدیریت آموزشی، ۴(۱۲): ۶۷-۸۴.
- خسروانی، زهرا؛ جعفری‌نژاد، مسعود؛ گلشنی، علیرضا (۱۳۹۶). بررسی سبک زندگی کارگزاران سیاسی در الگوی اسلامی ایرانی پیشرفت (مطالعه موردی: سبک زندگی کارگزاران سیاسی استان فارس بین سالهای ۱۳۹۶-۱۳۹۲). فصلنامه مطالعات میان فرهنگی. سال دوازدهم، شماره ۳۲، ۳۵-۵۹.
- ذکائی، محمد سعید (۱۳۹۱). سبک‌های فراغتی جوانان، تهران: نشر تیسرا.
- سید نقوی، میرعلی، شکبیا جمال‌آباد، غدیر، جلالی، سید حسین. (۱۳۹۶). تحلیل زیربنای سیاسی تصمیم‌گیری در شکل‌گیری همکاری‌های راهبردی بازار محور میان کسب و کارهای نوپا. مطالعات مدیریت کسب و کار هوشمند، ۶(۲۲)، ۲۳-۴۷.
- شریفی، احمد حسین. (۱۳۹۱). سبک زندگی به عنوان شاخصی برای سطح ایمان، فصلنامه معرفت فرهنگی اجتماعی، ۳(۳)، ۵۶-۷۲.
- ظهرایی، احمد رضا، محبی، امیر. (۱۳۹۷). مدیریت سبک تاثیر تبیین با فرهنگ میانجی‌گری نقش سازمانی بر سکوت سازمانی. دوماهنامه مطالعات کاربردی در علوم مدیریت و توسعه، ۳(۴)، ۳۳-۴۵.
- کاویانی راد، مراد؛ عزیزی کاوه، علی (۱۳۹۰). نقش هویت مکانی در بروز کنش سیاسی، مطالعه موردی: میدان و خیابان انقلاب تهران. نشریه تحقیقات کاربردی علوم جغرافیایی، جلد ۱۷، شماره ۲۰، ۱۵۱-۱۶۷.
- کاویانی، محمد. (۱۳۹۱). کمی‌سازی و سنجش سبک زندگی اسلامی. روان‌شناسی و دین، ۴(۲): ۴۴-۲۷.
- کریمی، محمد سلیم؛ صلواتی، عادل؛ زارعی، بهروز؛ احمدی، کیومرث (۱۴۰۰). عوامل مؤثر بر تصمیم‌گیری مدیران سازمان‌های دولتی. فصلنامه مدیریت صنعتی دانشکده

بررسی تأثیرات ابعاد سبک زندگی بر تصمیم‌گیری مدیران فرهنگی استان فارس.....

علوم انسانی دانشگاه آزاد اسلامی، ۱۶(۵۶)، ۲۰۱-۲۱۹.
لاجوردی، سیدجلیل؛ کوکبی، سامیه (۱۳۹۵). بررسی نقش هوش هیجانی در کیفیت تصمیم‌گیری مدیران (مورد مطالعه: موسسه مطالعات بین‌المللی انرژی). فصلنامه مدیریت منابع انسانی شرکت نفت، ۸(۲۹): ۷۹-۹۷.

مجدی، علی اکبر؛ صدر نبوی، رامپور؛ بهروان، حسین؛ هوشمند، محمود (۱۳۸۹). سبک زندگی جوانان ساکن شهر مشهد و رابطه آن با سرمایه فرهنگی و اقتصادی والدین. مجله علوم اجتماعی دانشکده ادبیات و علوم انسانی دانشگاه فردوسی مشهد، سال هفتم، ۱۳۱-۱۶۱.

معتمدی، عبدالله (۱۳۹۲). سبک زندگی مطلوب بر اساس دیدگاه ارتباطی (ارتباط انسان با خود، خداوند، دیگران و طبیعت). فصلنامه فرهنگ مشاوره و روان‌درمانی، سال چهارم، شماره ۱۳، ۱۲۵-۱۴۲.

منافی شرف‌آباد، کاظم؛ زمانی، الهام؛ مهدویخواه، علی (۱۳۹۴). سبک زندگی ایده آل در دستیابی به حیات طیبه با تأمل بر آموزه‌های اسلامی. مهندسی فرهنگی، سال نهم، شماره ۴۳۸، ۴۳-۶۸.

ناظمی، فاطمه؛ صفاری‌نیا، مجید (۱۳۹۴). بررسی ارتباط سبک‌های تصمیم‌گیری و ادراک ریسک با رفتارهای کارآفرینانه در بین مدیران فرهنگی. فصلنامه ابتکار و خلاقیت در علوم انسانی، ۴(۴): ۸۹-۱۱۷.

هادی‌زاده مقدم، اکرم؛ طهرانی، مریم (۱۳۸۷). بررسی رابطه بین سبک‌های عمومی تصمیم‌گیری مدیران در سازمان‌های دولتی. مدیریت دولتی، ۱(۱)، ۱۳۲-۱۳۸.

Bridger, Ehli. (2017). "Is Epicurus a Direct Realist?". *Res Cogitans*: 8(1), 41-49.

De Moor, J. (2017). Lifestyle politics and the concept of political participation. *Acta Politica*, 52(2), 179-197.

Duan, Y., Edwards, J. S., & Dwivedi, Y. K. (2019). Artificial intelligence for decision making in the era of Big Data—evolution, challenges and research agenda. *International Journal of Information Management*, 48, 63-71.

Eze, S. C., Olatunji, S., Chinedu-Eze, V. C., & Bello, A. O. (2018). Key success factors influencing SME managers' information behaviour on

- emerging ICT (EICT) adoption decision-making in UK SMEs. *The Bottom Line*. 31(3), 250-275.
- Fornell C., Larcker D. (1981). Structural equation models with unobservable variables and measurement error: algebra and statistics. *Journal of Marketing Research*, 18(3): 88-382.
- Frisk, J. E., & Bannister, F. (2017). Improving the use of analytics and big data by changing the decision-making culture. *Management Decision*. 55(10), 2074-2088.
- Guo, K. L. (2020). DECIDE: A decision-making model for more effective decision making by health care managers. *The health care manager*, 39(3), 133-141.
- Hill, P. L., Edmonds, G. W., & Hampson, S. E. (2019). A purposeful lifestyle is a healthful lifestyle: Linking sense of purpose to self-rated health through multiple health behaviors. *Journal of health psychology*, 24(10), 1392-1400.
- Oliveira, Arnaldo, (2007), "A Discussion Of Rational And Psychological Decision Making Theories And Models: The Search For a Cultural-Ethical Decision Making Model" , *Electronic Journal of Business Ethics and Organization Studies*, Vol 12, No 2, pp 12-13.
- Orlandi, L. B., & Pierce, P. (2020). Analysis or intuition? Reframing the decision-making styles debate in technological settings. *Management Decision*. 58(1), 129-145.
- Scott, S, Bruce, R.(1995). Decision Making style: The development and assessment of a new measure. *Educational and psychological measurement*, (1965). 55(5), 313-381.
- Tatum, Charles B., Eberlin, Richard, Kottraba, Crin, Bradberry, Travis, (2004), "Leadership, Decision Making and Organization Justice", *Journal of Management Decision*. 41(10), 1006-1016.
- Vyatkin, A. V., Fomina, L. V., & Shmeleva, Z. N. (2019). Empathy, emotional intelligence and decision-making among managers of agro-industrial complex. The role of tolerance for uncertainty in decision-making. In *IOP Conference Series: Earth and Environmental Science*. 315(2), 1-7.
- Wan, M., & Toppinen, A. (2016). Effects of perceived product quality and Lifestyles of Health and Sustainability (LOHAS) on consumer price preferences for children's furniture in China. *Journal of Forest Economics*, 22, 52-67.
- Wetzels, M., Odekerken-Schroder, G., & Van Oppen, C. (2009). Using PLS path modeling for assessing hierarchical construct models: Guidelines and empirical illustration. *MIS Quarterly*, 33(1): 177.